

V MICHALOVCIACH SA VSTÁVALO Z PORÁŽKY, Z CHOROBY, Z PREHRY, Z NÚDZE, Z CHUDOBY 16. 3. 2012

**„Ale keď to počul Ježiš, odpovedal mu: Neboj sa, len ver,...“ Lk 5.36
„...že Kristus zomrel za naše hriechy podľa písem a že bol pochovaný
a že v tretí deň vstal z mŕtvych podľa písem...“ 1.Kor.15.3,4**

V strede marca sme prišli potešiť a slovom povzbudiť našich drahých súrodencov v Kristovi v Michalovciach. Na Hlavnej ulici v umeleckej sále Zemplínskeho osvetového strediska, vyzdobenej detskými fantazijnými kresbami zneli tóny piesní chváliacich nášho Pána a po privítacom predslove brata Tomáša, každý hltavo počúval pastora, ktorý sa v svojej kázni rozrozprával o tom, ako vedci dnes už vedia na podkladoch Kvantovej teórie vyrobiť podivnú hmotu. Čo však je to oproti tej „podivnej, zázračnej hmote“, ktorú dokázal vyrobiť Nieкто už pred 2000 rokmi. To náš Pán - Ježiš Kristus ukázal svoje „podivné“ vzkriesené telo. Ak chceme i my nové telo, musíme prísť k Ježišovi. On nám vie dať všetko nové. V evanjeliu Lk.24.1 až 8 je napísané, že Ježišov hrob

Kázeň pastora

zostal prázdny. Ježiš z hrobu vstal. Porazil smrť, pred ktorou kapituluje každý, či už je bohatý, či chudobný. Ale Ježiš smrť porazil! Ježiš vstal z mŕtvych a žije! Jeho telo sa premenilo na nádherné, nové telo, ktorým prešiel aj cez zatvorené dvere. Túto moc získal zo Slova: „Je napísané.“ Ježiš sám povedal, že vstane, On povedal vždy to, čo bolo napísané v Slove

Božom. Potvrdil to aj anjel, ktorý ženám, hľadajúcim a nenachádzajúcim pochovaného Ježiša, povedal, nebojte sa, lebo vstal, ako povedal.

„A anjel odpovedal a riekol ženám: Vy sa nebojte! Lebo viem, že Ježiša, toho ukrižovaného, hľadáte. Niet ho tu, lebo vstal, tak ako povedal.“

(Mt. 28.5,6)

Otvorme preto svoje oči a viďme Ježiša, ktorý niesol na kríži naše hriechy, mlčal, aby dodržal to, čo povedal, že vstane po troch dňoch. Nehovoril to, čo cítil, videl, .., ale hovoril to, čo povedal Otec, čo bolo napísané. Na Ježiša bola uvalená kľatba opustenosti, ale Otec Ho neopustil, a to všetko, aby sme my neboli nikdy opustení. Hallelujah! Aký úžasný akt lásky zo strany nášho Pána a Spasiteľa! On išiel, keď sa Nebeský Otec pýtal

"Ježišov hrob ostal prázdny."

v nebi, kto pôjde? Zomrieť za nás a za naše hriechy. Ježiš povedal: JA. A On i vstal zo smrti, nik iný to nikdy neurobil. Zo Slova vysloveného Ježišom ide sila, moc, obrovská energia.

Ježiš k nám i tam v Michalovciach v ten pokojný večer hovoril skrze Slovo kázané pastorom: „Neboj sa len ver! Tvoj „hrob“ - porážka, choroba, chudoba, prehra - zostane prázdny, ak si ochotný nasledovať Ježiša. Nemaj strach, nehovor, čo prežíváš, ale hovor to, čo je napísané, čo povedal Ježiš. Nemaj strach, ale maj vieru, pretože Ježiš ťa stráži mocou viery. Keď sa bojíš, si strašený a nie strážený!“ V príbehu o Jairovi a jeho dcére, o ktorej mu povedali, že zomrela, je napísané, že Ježiš mu povedal: „*Neboj sa, len ver...*“

(Lk. 5.36)

Všetci, ktorí sme tam vtedy večer boli, či už z Košíc, z Michaloviec alebo z Vojčíc, sme sa dopočuli, že buď zostaneme ležať, alebo vstaneme, buď budeme prehrávať, alebo víťaziť, a to podľa toho, čo povieme! Lebo Božie Slovo nie je len popísaný papier, ale Ono má moc, akú mal Ježiš, keď to povedal! V ten večer, kto si zobral slovo, že ide vstať z choroby (2.Pet.2.24), z prehry, ..., ide vstať do radosti, do víťazstva, do zdravia, ..., lebo toto všetko je napísané, toho Boh „vzkriesil“ z toho, do čoho padol a on vstal. Vstal z chudoby, z núdze,

z prehry, z choroby a stalo sa to tomu, kto robil to, čo Boh chcel, kto išiel činiť Božiu vôľu. Vzorom k tomu nám je náš Pán Ježiš, ktorý sám činil Otcovu vôľu a bola to i Jeho vôľa, aby činil vôľu svojho Otca. Na pastorovu výzvu, kto potrebuje Boží dotyk, vyšli na modlitbu viacerí a vstali tak zo svojich ťažkostí, problémov, choroby či slabosti. A aby svoj zázrak, svoje „vzkriesenie“ nestratili, vydali o tom svedectvo. Pastor každému doporučil, aby svedectvo, ktoré tam povedali pred prítomnými svedkami držali, nehovorili už nič iné, len to, čo je o nich napísané! Ak si tam niekto z tých, ktorí „vstali“

nezapísal svoje svedectvo, môže sa z času na čas vrátiť k nemu, pripomenúť si ho i týmito riadkami. Takže, sestra Berta vstala z ťažkého dýchania a pichania v tráviacom trakte, sestra Oli z choroby pečene, srdca a vysokého tlaku. Bratia Ďuro z bolesti hrdla, Ľubo z nezamestnanosti vstal ku zákazke a k robote a Slavo vstal zo strachu. Sestra Marcela z bolesti hlavy, Ivanka mala uzdravené priedušky, Valika vstala z každej slabosti a Ivona zažila podľa svojich slov pekný Boží dotyk. Brat Miro si bol po požehnanie, Oto dostal múdrosť a vstal z nerozhodnosti ako ďalej. Brat Oliver vstal z osobných, nie malých finančných problémov, Vladovi zas Pán prečistil myseľ i srdce od neprijemností. Mladý Dávid bude po modlitbe viac čítať Božie Slovo a Maťo bol naplnený silou a mocou Hospodinovou, osobne vstal v ten večer z prehry, z chudoby a z každého strachu. Brat starší Tomáš, „nešetrlí“ a vstal z viacerých vecí, konkrétne i z pochybností o zdravie a dostal od Pána k tomu uistenie, ktoré potreboval.

Na ostatok sa už pripájam k záverečným pastorovým slovám v Michalovciach: „Boh Vás všetkých žehnaj!“

Ing. Olívia Illárová

"Vstávali sme z problémov."